PIETARSAAREN SANOMAT
KESKIVIIKKO 10. TOUKOKUUTA 2017

Laulu-Jaakot ja Lauluveikot yhteisellä asialla

● Naapurikaupunkien kuorot yhdistivät voimansa onnistuneesti.

Lauluveikkojen Olli Lehtimäki toimi solistina Petri Laaksosen Täällä Pohjantähden alla -kappaleessa. KUVA: SANTERI JUTILA

PIETARSAARI. Mistä pietarsaarelainen tietää että on kevät? No siitä kun kuulee Laulu-Jaakkojen laulun. Tänä keväänä Laulu-Jaakot esiintyvät Kokkolan Lauluveikkojen kanssa ja mikäs sen parempaa. Yhteistyötä ei voi muuta kuin ilolla tervehtiä.

Ei naapurikaupungin kanssa aina tarvitse kilpailla verissä päin, yhteiset sävelet ehkä kuitenkin vievät paremmin eteenpäin.

Konsertin aluksi lavalle marssi kuusikymmentä laulavaa miestä ja Paciuksen *Suomen laulu* soi juuri niin kuin sen kuuluukin, voimalla ja tunteella.

Konsertti oli kolmen eri kuoron yhteistyötä. Ensimmäinen osio edettiin kuoro kerrallaan. Lauluveikkojen seniorit aloittivat. Kauko Käyhkön *Kesäyö* ja Heino Kasken *Olis vierellä hän* soivat kauniisti ja jämäkästi vuosikymmenten laulukokemuksella.

LAULU-JAAKKOJEN laulava esiinmarssi oli tyylikästä. Pietarsaaresta kajahti taas komeasti. Kun miesjoukko vaihtaa paikkaa, toiset lähtevät, toiset tulevat, siitä tuppaa tulemaan kolinaa. Laulava sisääntulo peitti turhat hälyäänet.

Kovasti tykkäsin Illkka Aaltosen laulusta *Mies ja Pöllö*. Ja mielestäni saman tekijän *Lasinkuultava laulu* on yksi kauneimmista, joka Laulu-Jaakkojen ohjelmistossa on ikinä ollut. Ohjelmistoa saa, pitää ja on pakko uusia, mutta tämä säilyköön ikuisesti.

Lauluveikot aloittivat tunteikkaalla tangolla *Vanhan merirosvon kapakassa*. Anssi Tikanmäen sävellys ja Juicen sanoitus *Balladi* – Sua odotan, siis näkemiin – on loistovalinta kuoron ohjelmistoon. Hienosta kuorosovituksesta vastasi Heli Uusimäki, Lauluveikkojen toinen johtaja.

Ensimmäisen osion loppu oli loistokas. Molempien kuorojen yhteisesityksenä kuulimme Petri Laaksosen *Täällä pohjantähden alla*. Oli Lehtimäki esitti soolon. On Luoja suonut miehelle laulunlahjan. Tämä kappalehan kuuluu siihen musiikkiaarteistoon, jonka me kaikki osaamme ulkoa, mutta aina se säväyttää, nyt erityisen paljon.

Amatöörille oli oikeastaan yllätys, miten paljon kuoron sointi muuttuu johtajasta riippuen.

TAUON jälkeen kuorot jatkoivat yhdessä. Ohjelmisto koostui perinteisestä suomalaisesta kuoromusiikista. Ohjenuoraksi oli otettu Suomi100 -teema. Kuoro pysyi mutta johtaja vaihtui.

Amatöörille oli oikeastaan yllätys, miten paljon kuoron sointi muuttuu johtajasta riippuen. Ahlvikin johdolla laulettiin kovaa ja korkealta, Silanpää ja Uusimäki johtivat kuoroa tarkempaan tulkintaan ja pienempään äänenkäyttöön. Molempi parempi.

YKSI soolokin meille suotiin toisella jaksolla. Johannes Ahlvikin pistämättömän hyvää ääntä kuulimme Järnefeltin *Vill du komma med mig* -kappaleessa. Olisin sujuvasti kuunnellut sooloja enemmänkin.

JAAKOT JA VEIKOT

- **Veljet, laulu laulakaamme – Yhteiskonsertti Pietarsaaren Schaumansalissa 6.5.2017.**
- **Konsertti on esitetty myös Kokkolan Snellman-salissa 22.4.2017.**
- **Kokkolan Lauluveikot, Pietarsaaren Laulu-Jaakot ja Kokkolan lauluveikkojen seniorit.**
- **Johtajina: Johannes Ahlvik, Erkki Keskinen, Mari Sillanpää ja Heli Uusimäki.**

Viimeiseen koitokseen myös Lauluveikkojen seniorit kiipesivät lavalle ja kun molempien rannikkokaupunkien laulutaitoiset miehet pistävät kaiken taitonsa peliin ja laulavat Sibeliuksen *Finlandia-hymnin*, niin eipä tässä muuta voi kuin todeta, että kyllä mieskuorolaulu on komiaa.

Lopuksi päästettiin vielä poikuus valloilleen *Kun poijat ne raitilla*, ja ettei totuus unohtuisi, niin ohjelmistoon lisättiin vielä yksi hempeä serenadi tytöille.

Kiitos musiikista!

Riitta Palovuori
ps@pietarsaarensanomat.fi